

KÚRIA

Bfv.II.56/2013/8.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év június hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A lopás büntette miatt a terheltek ellen folyamatban volt büntetőügyben az V. és a VI. rendű terhelt védői által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Csongrád Megyei Bíróság 2.B.868/2009/161. számú, illetőleg a Szegedi Ítéltábla Bf.II.367/2012/6. számú ítéletét az V. és a VI. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt a terheltek ellen folyamatban volt büntetőügyben a Csongrád Megyei Bíróság a 2011. január 20-án kihirdetett 2.B.868/2009/161. számú ítéletével a felülvizsgálati indítvánnyal érintett V. és VI. rendű terhelteket egyaránt a Btk. 326. § (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntetében mondotta ki bűnösnek.

Ezért az V. rendű terheltet, mint bűnszervezetben elkövetőt hat év és két hónap fegyházbüntetésre, hét év közügyektől eltiltásra és 5.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre, a VI. rendű terheltet, mint bűnszervezetben elkövetőt hat év fegyházra, hét év közügyektől eltiltásra és 5.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Az V. rendű terhelttel szemben 1.127.000 Ft összegben, míg a VI. rendű terhelt

tekintetében 1.397.000 Ft összegben vagyonelkobzást is alkalmazott.

Ezen túlmenően rendelkezett a terheltek által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról, a pénzmellékbüntetések meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról, a bűnjelekről, magánfél polgári jogi igényének elutasításáról, valamint a bűnügyi költségek viseléséről.

Az ítélet ellen, amelyet tekintetükben az ügyész tudomásul vett, az V. rendű terhelt és védője felmentés illetőleg enyhítés, alapvetően azonban az első fokú ítélet megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezése, és új első fokú eljárás elrendelése érdekében, míg a VI. rendű terhelt és védője bizonyítékok hiányában történő felmentés, illetőleg a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A Szegedi Ítéltábla az V. rendű, és a VI. rendű - továbbá a III. és a VII. rendű - terheltek vonatkozásában megismételt eljárás során bírálta el az első fokú ítéletet. Megelőzően ugyanis azt a Szegedi Ítéltábla a 2011. december 16. napján meghozott Bf.276/2011/97. számú ítéletével e terheltek tekintetében is felülbírálta, azonban a Kúria az ügyészi fellebbezésnek helyt adva a 2012. június 5-én meghozott Bhar.III.447/2012/4. számú ítéletével a másodfokú ítéletet tekintetükben hatályon kívül helyezte és az ítéltáblát új másodfokú eljárásra utasította. Ugyanakkor a Szegedi Ítéltábla fenti másodfokú határozata a harmadfokú eljárással nem érintett I., IV. és VIII. rendű terheltek tekintetében a másodfokú bíróság által eszközölt változtatásokkal jogerőre emelkedett.

A megismételt másodfokú eljárásban az ügyész a tényállás iratok tartalma alapján történő kiegészítését indítványozta. Az V. rendű terhelt védője a fellebbezést fenntartva arra hivatkozott, hogy a korábbi másodfokú tárgyalás anyaga ennek az eljárásnak is része, így az a megismételt eljárás kereteiben is értékelhető. A VI. rendű terhelt vezető védője támadta a bünszervezetben elkövetés megállapítását és indítványt tett egyes, az első fokú eljárásban, illetve a korábbi másodfokú eljárás során beszerzett bizonyítékok felhasználására.

A Szegedi Ítéltábla a 2012. november 8-án meghozott Bf.II.367/2012/6. számú ítéletével az V. rendű terhelttel szemben kiszabott fegyházbüntetést négy év hat hónapra, a közügyektől eltiltást öt évre enyhítette, a pénzmellékbüntetést mellőzte, a VI. rendű terhelttel szemben kiszabott fegyházbüntetést és közügyektől eltiltást négy-négy évre, a pénzmellékbüntetést 2.000.000 Ft-ra enyhítette; a vagyonelkobzás összegét 872.000 Ft-ra leszállította. Egyebekben az ítéletet a házi őrizetben töltött idő beszámítása és a hivatkozott jogszabályokkal kapcsolatos hivatkozások pontosítása mellett tekintetükben helybenhagyta.

A jogerős határozatok ellen az V. rendű terhelt védői a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással, a bünszervezetben elkövetés anyagi jogszabályt sértő megállapítása, és arra tekintettel törvénysértő büntetés kiszabás miatt, a bünszervezetben elkövetés mellőzése, a szabadságvesztés enyhítése és a feltételes szabadságra bocsátásból kizárás mellőzése érdekében nyújtottak be felülvizsgálati indítványt.

A VI. rendű terhelt vezető védője a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozó indítványában a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az ítélet tábla új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt az ítéletek megváltoztatását, a terhelt felmentését, illetőleg a bünszervezetben elkövetés anyagi jogszabálysértéssel történt megállapításának mellőzését és a törvénysértő büntetés, a feltételes szabadságra bocsátásból kizárás mellőzésével együtt történő enyhítését kérte.

Az V. rendű terhelt védőinek jogi álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem vizsgálták kellő mélységben azt, hogy az adott esetben - a bünszervezetben elkövetés helyett - a terheltek nem bünszövetségben avagy esetleg csupán társtettesként követték-e el a cselekményeket. A bünszervezet törvényi szabályozásának kialakulására, annak nemzetközi előzményeire, illetve a szabályozás változására is figyelemmel a bünszervezetben elkövetés nem állapítható meg. A tényállás szerinti cselekmény nem egy „maffia” jellegű bűncselekmény. Hiányzik a terheltek közötti alá-fölérendeltségi viszony és nincs arra vonatkozó tény, adat sem, hogy nem csupán ezen két bűncselekmény elkövetése merült fel, hanem egy valóban tartós és mind struktúrájában, mind a feladatok megosztásában jól szervezett, kifejezetten ilyen, illetőleg más bűncselekmények elkövetésére létrejött bűnözői csoportról van szó.

A helyesen feltárt tényállásból és a rendelkezésre álló tényekből így mind az első mind a másodfokú bíróság téves jogi következtetést vont le, amikor a bünszervezetben történő elkövetést a terheltek terhére megállapította. Az ügyben rendelkezésre álló adatok csupán - az gazdaság tekintetében minősítő körülményt sem képező - bünszövetség megállapítására szolgáltatnak ténybeli alapot. Ehhez képest pedig a bünszervezetben elkövetés figyelembe vételével kiszabott büntetés és az ahhoz kapcsolódó feltételes szabadságra bocsátásból kizárás törvénysértő.

A VI. rendű terhelt vezető védője a bünszervezetben elkövetés

megállapítását elsősorban arra hivatkozva vitatta, hogy a Szegedi Ítéltábla korábbi - Bf.I.276/2011/97. számú - másodfokú ítélete az I. rendű és a VIII. rendű terheltek vonatkozásában jogerőre emelkedett, és tekintetükben az ítéltábla - eltérő tényállás megállapítása mellett - a bűnszervezetben elkövetés megállapítását mellőzte. Miután bűnszervezetet legalább három személy alkothat, a jelen ügyben támadott másodfokú határozat jogszabálysértő, mivel az ügyben bűnszervezetben elkövetőként jelenleg csak két terhelte - V. és a VI. rendű terheltek - jelöl meg. A bűnszervezetben elkövetés csak akkor lett volna megállapítható, ha az ügyészség a I. és VIII. rendű terheltek terhére annak megállapítása végett felülvizsgálati indítványt nyújt be. Ilyen indítvány előterjesztésére azonban a rendelkezésre álló törvényes határidőn belül nem került sor. Az I. és a VIII. rendű terheltek cselekményeinek jogerős megítéléséhez képest a VI. rendű terhelte vonatkozásában rendkívüli belső aránytalanságot és méltánytalanságot is jelent, hogy a joghátrány tekintetében bűnszervezetben elkövetéshez igazodik.

Ezen túlmenően az orgazdaság bűncselekményének minősítése is téves, miután a cselekményt a terhelte 4, összesen 790.000 Ft értékű televíziós készülék megszerzésével vagyis nagyobb értékre nézve követte el. Egyébként az is kétséges, hogy tudata átfogta volna, hogy vagyon elleni bűncselekményből származó dolgok megszerzéséről van szó. A kedvezményes árak ugyanis számtalan, a gazdasági életben mindennaposnak ismert indoka is lehetett.

A VI. rendű terhelte másik védője a bűnszervezetben elkövetés, a büntetés törvénysértő volta, illetőleg az orgazdaság elkövetési értéke tekintetében lényegében azonosan indokolta az indítványát. Ezen túlmenően azonban az első és másodfokú határozat részletes elemzésével arra hivatkozott, hogy az ítéletek megalapozatlanok, a terhelte terhére bűncselekmény elkövetése nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást. Sérelmezte, hogy a bíróságok a bizonyítékok köréből nem rekesztették ki a VIII. rendű terhelte nyomozati vallomását, mivel álláspontja szerint az adott nyomozó hatóságot - vezetőjének elfoglaltsága miatt - ki kellett volna zárni az eljárásból.

A bűnszervezetben elkövetés mellőzése esetén a törvénynek megfelelő, lényegesen enyhébb büntetés kiszabását egyben a végrehajtás próbaidőre felfüggesztését kérte.

Végül sérelmezte, hogy a Nemzeti Nyomozó Iroda 2008. május 7-én és 2008. július 3-án kelt határozataival a terheltektől lefoglalt és bűnjelként kezelt Nokia típusú telefon és hozzá tartozó SIM kártya,

valamint egy további SIM kártya kiadásáról a bíróságok nem rendelkeztek.

A Legfőbb Ügyészség a támadott határozatok mindkét terhelt vonatkozásában történő hatályban tartását indítványozta [BF.190/2013/1. és BF.191/2013/1. számú átiratok].

Az ügyészi álláspont lényege szerint a VI. rendű terhelt védőjének indítványa törvényben kizárt módon a megállapított tényállást is támadja. A bünszervezetben elkövetés törvénysértő megállapítására hivatkozó részükben pedig az indítványok egyik terhelt vonatkozásában sem alaposak.

Az eljáró bíróságok az irányadó tényállás alapján okszerűen vontak következtetést arra, hogy a terheltek cselekményüket bünszervezetben valósították meg.

Az V. rendű és a VI. rendű terhelt ugyanis az I. rendű és a VIII. rendű terhelttel közösen az I. tényállási pontban megjelölt, részben ismert, részben ismeretlenül maradt személyek által eltulajdonított televíziók és DVD lejátszók értékesítését szervezte meg. Az V. és VI. rendű terheltek a lopásokhoz kapcsolódó orgazda hálózat működésében mint közvetítők vettek részt.

Az I. rendű terhelt volt az összekötő az eltulajdonított műszaki cikkeket megszerző és azokból értékesítő, valamint az e műszaki cikkeket a VIII. rendű terhelthez közvetítő személyek között. A bűnelkövetői csoport nem csak a II. tényállási pontban megjelölt terheltekből, hanem a lopásokat elkövető, azokat értékesítésre továbbadó, az eljárás során ismeretlenül maradt személyekből is állt.

A terheltek által kifejtett magatartás tehát a bünszervezet fogalmi elemeire és a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel a bünszervezetben elkövetés törvényi feltételeinek maradéktalanul megfelel.

A nyilvános ülésen a terheltek vezető védői a felülvizsgálati indítványokat változatlanul fenntartották, és a VI. rendű terhelt is az indítványnak megfelelő határozat meghozatalát kérte.

A Legfőbb Ügyész képviselője átiratukkal egyezően mindkét terhelt

vonatkozásában az ítéletek hatályban tartását indítványozta.

A Kúria a támadott határozatokat a Be. 423. §-a (1) és (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítvánnyal érintett V. rendű és VI. rendű terheltek vonatkozásában a felülvizsgálati indítványokban megjelölt okokból vizsgálta felül. Ezen túlmenően a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján a vizsgálat hivatalból kiterjedt a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, [tételesen a Be. 373. § (1) bekezdés I/b. és c) pontja, és II-IV. pontja] eljárásjogi felülvizsgálati okokra is.

Elöljáróban indokolt annak rögzítése, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, amely indítvánnyal nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdése]. A felülvizsgálat ugyanis nem ténykérdések, hanem kizárólag jogkérdések elbírálására szolgál. Ehhez képest a Kúria is kizárólag az irányadó tényállás alapul vételével foglalhat állást abban, hogy valamely terhelt vonatkozásában felülvizsgálati okot képező anyagi jogszabálysértés megvalósult-e.

Ebből következően a Kúria nem foglalkozott azon védői felvetéssel, amely szerint a VI. rendű terhelt a megvételtre közvetített, illetőleg a saját maga részére megszerzett televíziós készülékek vagyon elleni bűncselekményből származó voltáról nem tudott, miután a tényállás azt rögzítette, hogy minderről tudomással bírt.

Ugyanígy figyelmen kívül kellett hagyni azokat a felvetéseket is, amelyek az ugyanebben az ügyben az I. rendű és a VIII. rendű terheltek tekintetében a Szegedi Ítéltábla nevezettekkel szemben korábban, az első fellebbezési eljárásban jogerőre emelkedett ítéletére hivatkozva a tényállás megalapozottságát vitatták.

A Be. 351. §-a szerinti esetleges megalapozatlanság ugyanis a törvényben tételesen felsorolt felülvizsgálati okok egyikét sem valósítja meg. Erre tekintettel sem anyagi jogi, sem - mivel legfeljebb relatív eljárási szabálysértésről lehet szó - eljárásjogi szabálysértésre alapozott felülvizsgálat nem kezdeményezhető, illetve nem folytatható. Ennek megfelelően a Kúria nem vette - és nem is vehette - figyelembe, hogy az első fokú ítélet felülbírálatának eredményeként korábban a Szegedi Ítéltábla az I. rendű és a VIII. rendű terheltek tekintetében részben eltérő tényállást állapított meg, és ennek alapján velük szemben a bünszervezetben elkövetés megállapítását mellőzte. Így jelen ügyben is kizárólag a felülvizsgálat alapját képező jogerős határozatokban megállapított tényállásból indulhatott ki.

Ennek során a tényállás részének tekintette az első fokú ítélet II. pontjának bevezetőjében (16-17. oldal) tett konkrét, kifejezett ténymegállapításokat, illetve a felülvizsgálati gyakorlatnak megfelelően, a terheltek közötti egyes telefonbeszélgetésekben elhangzottakat tévesen az indokolásban (78-82. oldal) rögzítő megállapításokat.

Eljárásjogi vizsgálatának eredményeként, a fentiekből is következően a Kúria hatályon kívül helyezést kötelezővé tevő okot semmilyen vonatkozásban nem észlelt. Esetleg a perorvoslat a törvényesség érdekében (Be. XIX. Fejezete) illetőleg, ha annak valamely tételes oka fennforog, a perújítás (Be. XVII. Fejezete) az a jogorvoslati eszköz, amellyel ugyanazon ügyben eltérő tényállást megállapító jogerős határozatok valamelyike utóbb vizsgálható lehet. Mindez azonban a jelen ügyben a felülbírálatot nem érintette.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a VI. rendű terhelt tekintetében a tényállást támadó részében a Be. 423. § (1) bekezdése szerint törvényben kizártnak találta.

Az indítványozók mind az V. rendű, mind a VI. rendű terhelt vonatkozásában a bünszervezetben elkövetés megállapítását és ennek következtében a Btk. 98. §. (1) bekezdése szerinti felemelt keretek alapulvételével történt büntetéskiszabást támadták.

Az indítványok nem alaposak.

A bünszervezet fogalmát a magyar büntetőjogba az 1997. évi LXXIII. tv. 9. §-a iktatta be. Az elbírált cselekmények elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt hatályos, a Btk. 138. § 8. pontja szerinti szöveget a 2001. évi CXXI. tv. 19. §-ának (5) bekezdése állapította meg.

Eszerint bünszervezet: három, vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

A bünszervezetben elkövetés a Btk. 98. §-a szerint büntetéskiszabási tényező, illetőleg a Btk. 263/C. §-a önmagában a bünszervezetben részvételt is önálló bűncselekményként szabályozza.

A bünszervezet anyagi jogi fogalom, a bünszervezetben elkövetés megállapítása ugyanakkor tényből levont jogi következtetés

eredménye.

A fogalmi ismérvek törvényi meghatározása kimerítő, azok más ismérvekkel nem bővíthetők. A bünszervezettel kapcsolatos nemzetközi jogi aktusok közvetlenül nem alkalmazhatók, azok csak a belső jogalkotásra lehetnek hatással (BH. 2008/139.).

A következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően azt, hogy valamely bünszervezetet alkotó csoport hány személyből állt, az irányadó tényállás szerinti valamennyi elkövetőt beszámítva - az ismeretlenül maradt elkövetőket is számba véve - kell megállapítani (EBH 2007/1677.).

A hosszabb időre szervezettség a szervezeti struktúra viszonylagos állandóságának követelményét juttatja kifejezésre, ehhez egy-két bűncselekmény alkalmi elkövetése önmagában valóban nem elégséges következtetési alap. E körben azonban nem csak a megvalósított, hanem a jövőben elkövetni szándékolt bűncselekményeket is értékelni kell.

A törvény azon rendelkezése, amely szerint a bünszervezet célja öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények elkövetése, nem jelenti azt, hogy a bünszervezetben tevékenykedő elkövető tudatának át kellene fognia a tervbe vett bűncselekmények büntetési tételének pontos ismeretét, ez úgynevezett objektív büntethetőségi feltételt jelent (BH 2002/10., Fórum, Legfelsőbb Bíróság álláspontja).

Végül: a bünszervezet fogalmának nem része akár egyetlen bűncselekmény befejezett elkövetése, vagy megkísérlése sem. A törvény a megjelölt büntetési tételű szándékos bűncselekmények elkövetését, mint szervezeti célt tételezi, a fogalom részeként és a bünszervezetben elkövetés megállapításához nem követeli meg azok tényleges megvalósítását.

Annak az elkövetőnek a terhére, akinek tudata a bünszervezet Btk. 137. § 8. pontjában foglalt tárgyi ismérveit átfogta - akár egyetlen, alkalmi elkövetés esetén is - a bünszervezetben elkövetés megállapítható (4/2005. büntető jogegységi határozat).

Ugyanakkor a büntető jogszabályokban már az 1961. évi Btk. (1961. évi V. törvény) hatályba lépésétől szerepelt, és jelenleg is szerepel a szervezett bűnözés elleni fellepés eszközeként a jóval szűkebb körben meghatározott feltételek megvalósulása esetén is megállapítható, egyes súlyosabb bűncselekmények minősítő körülményét képező bünszövetség intézménye.

Bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezetten követ el, vagy ebben megállapodik,

és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet (Btk. 137. §-ának 7. pontja).

A IV. Büntető Elvi Döntés iránymutatásának megfelelően kialakult bírói gyakorlat szerint a bűnszövetség lényegét - a társtettséghez képest lényegesen eltérő, és nagyobb társadalomra veszélyességet tükröző formáját - a bűncselekményeknek, vagyis egynél több bűncselekménynek a szervezett elkövetése, nem csak egy meghatározott bűncselekménynek, hanem magának a bűnözésnek a megszervezése jelenti (BJD 3879).

A két fogalom egybevetéséből következően a bűnszervezetben elkövetés a bűnszövetségben megvalósítást mindenkor magában foglalja, éppen ezért nem kerülhet sor azok együttesen történő megállapítására is.

Az irányadó tényállás alapján az V. és VI. rendű terheltek cselekményét a fentiek szerint vizsgálva egyértelmű, hogy azt - valamennyi törvényi feltételét kimerítve - bűnszervezetben valósították meg.

A terheltek ugyanis ahhoz a csoporthoz csatlakoztak, amelyet az I. rendű terhelt ismeretlen elkövetők által megvalósított lopásokból származó, két tételben 88.200.000 Ft és 52.624.980 Ft kiskereskedelmi értékű műszaki cikkek forgalomba hozatala során működtetett. Az értékesítéssel összefüggő konspirált árú átadásokban még legalább két ismeretlenül maradt elkövető részt vett, illetőleg a csoportba bekapcsolódott a VIII. rendű terhelt is.

A csoportot az I. rendű terhelt irányította, egyben a lopásokat elkövetőkkel orgazdaként a kapcsolatot kizárólag ő tartotta. A többi elkövető részfeladatokat látott el. Ezen belül az V. rendű és a VI. rendű terheltek jutalék fejében, továbbá a lopásból származó televíziós készülékek közül 875.000 Ft értékben 5, illetve 790.000 Ft értékben 4 darabot maguknak megszerezve, ekként anyagi haszonszerzés végett működtek közre a vevő - újabb orgazda - felkutatásában, majd az első lopásból származó árukból 11.025.000 Ft, míg a második esetben 8.606.892 Ft értékű műszaki cikk értékesítésében.

Az értékesítés során a feltételeket számos esetben egyeztették, évégett találkozókra is részt vettek.

Figyelemmel az áruk jellegére, jelentős összértékére, az értékesítési körülmények konspirációs megszervezésére, és arra a körülményre, hogy az első lopásból származó tétel eladása során már - az ismeretlen tettesek által megvalósított újabb lopás elkövetési időpontja előtt - a terheltek telefonbeszélgetéseiben felmerült,

hogy "lesz még másik", újabb értékesíthető tétel, egyértelműen arra vonható következtetés, hogy az adott csoport hosszabb időre szervezett volt, egyben a célját hasonló - öt évi, vagy súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett - gazdaságot megvalósító cselekmények elkövetése képezte.

Mindezt pedig az irányadó tényállásban rögzítettek ismeretében a csoportban résztvevő V., és VI. rendű terhelt tudata maradéktalanul átfogta.

Ugyanakkor a részben ismeretlen elkövetők általi lopások esetlegesen ugyancsak bünszervezetben megvalósítása - erre vonatkozó ténybeli adatok hiányában - a terheltek tekintetében a bünszervezetben elkövetés megállapítására nem hathatott ki.

A Szegedi Ítéltábla az ügyben hozott első - az I. rendű és a VIII. rendű terheltek tekintetében jogerős - ítéletében ugyanezen cselekmények vonatkozásában eltérő tényállást állapított meg, amely mellett a bünszervezetben elkövetést nem találta megállapíthatónak. Ez azonban, mivel a Kúriát a Be. 423. § (1) bekezdése szerint az érintett terheltek vonatkozásában a felülvizsgált jogerős határozatokkal megállapított, I. rendű és VIII. rendű terhelt általi bünszervezetben elkövetést egyértelműen rögzítő elkövetést tényállás köti, az V. rendű és a VI. rendű terheltek vonatkozásában a bünszervezetben elkövetés megállapítását nem zárhatta ki.

Az irányadó tényállás szerint a terheltek a maguk részére is megszerezték lopásból származó televíziós készülékeket. A Btk. 326. § (1) bekezdésében meghatározott gazdaság elidegenítésben közreműködéssel megvalósítása esetén azonban, a többi fordulattal azonosan, a büncselekménnyel érintett árú összértéke - és nem az elkövető által a közreműködéséért kapott, esetleg ugyancsak vagyoni elleni büncselekményből származó részesedés, juttatás nagysága - az irányadó. Az értékesítésben közreműködést pedig a terheltek közel 20.000.000 millió Ft értékű lopásból származó műszaki cikkekre nézve fejtették ki. Ebből következően az gazdaságnak üzletszerűen elkövetettként minősítését, és a büntetés erre tekintettel enyhítését célzó indítvány sem alapos. Önmagában pedig - anyagi jogszabálysértés nélkül - a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja a büntetések felülvizsgálatát nem teszi lehetővé.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati indítványokat mind az V. rendű, mind a VI. rendű terhelt tekintetében alaptalannak találta. Ezért a támadott határozatokat a Be. 426. §-ának megfelelően mindkét terhelt vonatkozásában hatályában fenntartotta.

A VI. rendű terhelt védőjének egyes bűnjelek kiadásának elmaradásával kapcsolatos felvetései a Be. 416. § (4) bekezdés c)

pontjára figyelemmel felülvizsgálat tárgyát nem képezhették; azokat a Be. 571. §-a szerinti különleges eljárás keretében az első fokú bíróság vizsgálhatja.

A végzés elleni fellebbezés és felülvizsgálat kizárásáról a Be. 3. § (4) bekezdés és 416. § (4) bekezdés c) pontja rendelkezik. Az ismételt felülvizsgálati indítvány tilalmát a Be. 418. § (3) és 421. § (3) bekezdése tartalmazza.

A Kúria határozatát a Be. 420. § (1) bekezdésének megfelelően nyilvános ülésen hozta meg.

Budapest, 2013. június 17.

*Dr. Kónya István s. k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Péter s. k.
előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s. k. bíró*

A kiadmány hitelével:

*bíróági tisztviselő
MTné*